

[Indenrigsministeren.]

ejerne skulde være en overordentlig stor Misstemning over dette Forslag, ja, saa maa man erkende, at en saadan Misstemning har Adgang til at give sig det fornødne Udslag i Henhold til Forslagets § 1.

Jeg vil blot endnu sige om hele dette Forhold, at jeg tror, at de, der gaar imod det foreliggende Forslag, og den ærede Ordfører for de Konservative, der var Talsmand for dem, gaar i hvert Fald ikke de smaa Spareres Ærinde. Det er jo ellers Personer, som det ærede Medlem gerne vil gøre sig til Talsmand for. Men det er netop Sagen — det er ingen i Tvivl om —, at de smaa Sparere inden for Jydsk Landhypothekforening ønsker denne Ordning gennemført. Derfor tager jeg mig den fremsatte Kritik overmaade let. Jeg tror, at denne Ordning ligesom den oprindelige Ordning er fornuftig og vil være til Gavn for begge Parter, og som det gjaldt den første Ordning, saaledes er jeg overbevist om, at det vil vise sig at gælde ogsaa denne Ordning: at de, der stemmer for at give den Lovskraft, vil kunne være deres Gerning bekendt ud i Tiden. Reorganisationen af Jydsk Landhypothekforening er Udtryk for overmaade sund Dømmekraft baade hos Laantagerne og Obligationsejerne og til syvende og sidst hos den Del af Rigsdagen, som er med til at gennemføre den.

Stein: Den højtærede Minister sagde, at han var gaaet den eneste Vej, han kunde gaa. Deri kan jeg ikke være enig med Ministeren. Det naturligeste vilde have været overhovedet ikke at gaa Vejen, men lade dette Forhold ligge inden for de Rammer, hvor det i Øjeblikket ligger. Derved vilde man ikke være gaaet nogen for nær og vilde have tjent alle Interesser bedst.

Der er den Forskel mellem Ministerens og mit Standpunkt, at jeg staar paa det gamle Standpunkt: at Forpligtelser skal holdes, saa langt de holdes kan, og jeg tror ikke, at man styrker Realkrediten her i Landet ved Foranstaltninger af denne Art. Efter min Mening rummer saadanne Foranstaltninger ogsaa et farligt Præcedens for det Tilfælde, som jeg ikke haaber skal komme til at indtræffe, men som dog er tænkeligt under en senere Udvikling, at en eller anden af de Institutioner, der repræsenterer de sekundære Prioriteter, skulde komme i en tilsvarende Situation. Det vilde dog være meget uheldigt, om man da havde et Præcedens som dette. Man vilde ikke kunne gennemføre en Ordning ad den Vej i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil ikke haabe, der kommer til at foreligge Tilfælde, hvor Reorganisationen af andre Kreditinstitutter skulde blive nødvendig — rent teoretisk kan man jo tænke sig det. Men dersom det skulde ske, vil jeg i Modsætning til den ærede konservative Ordfører (Stein) sige, at saa er det et overmaade værdifuldt Præcedens, her er skabt, nemlig dette, at de to interesserede Parter finder hinanden i Forstaaelse af, at begge er interesserede ikke i Sammenbrud, ikke i Konkurs, men i en fornuftig Reorganisation af Instituttet.

Det ærede Medlem udtalte sig om, hvad der vilde være naturligt i et Tilfælde som dette. Jeg tror ikke, han og jeg kan blive enige herom. Jeg har gennem nogen Tids Erfaringer faaet den Opfattelse af det ærede Medlem, at det, der er naturligt for ham paa de forskellige Omraader, er, at der intet skal ske, hvad der i Sandhed ikke er min Natur, og bl. a. af den Grund er det, at vi ogsaa i denne Sag er uenige.

Stein: Den højtærede Minister sagde, at han vilde haabe, at man under en senere tilsvarende Situation ikke vilde komme til at staa saaledes, at der blev Tale om Sammenbrud eller Konkurs, men at de tvende Parter maatte kunne enes. Der er jo netop ikke her Tale om Sammenbrud eller Konkurs; det er derfor ganske unødvendigt, at Ministeren i dette Tilfælde blander sig i Forholdet.

Naar den højtærede Minister mener, at jeg er negativt indstillet, er den Opfattelse ikke rigtig; men jeg vil tro, at Ministeren undertiden er lidt for aktivt indstillet.

Ministeren paaberaaber sig igen, at Forslaget er Udtryk for en Overenskomst mellem de to Parter, men jeg kan aldeles ikke godkende den Betragtning. Det er ikke Udtryk for en Overenskomst imellem to Parter, fordi det i Virkeligheden ikke er muligt her, hvor det drejer sig om saa mange forskellige Hoveder, at samle dem, saaledes at man kan faa en tydelig Tilkendegivelse af, hvorledes Stemningen er. Og naar den højtærede Minister, da han før havde Ordet, netop udtrykte sin Glæde over, at der ikke var en eneste, som havde stemt imod den tidligere Ordning, er det i Virkeligheden et Vidnesbyrd til Gunst for mig, for det, jeg paastaar: at det ikke er muligt at tilvejebringe en virkelig Stemningstilkendegivelse ad Afstemningens Vej.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det er rigtigt, at Problemet i Øjeblikket er ikke